

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sker — har ladet et af det konservative folkepartis medlemmer være ordfører for begge grupper. Det vedkommer sådan set ikke mig; men når man ikke kan undgå at lægge mærke til det, er det, fordi det ærede medlem hr. Jensen-Broby ved lovforslagets første behandling var ordfører, så vidt jeg forstod, for den samlede gruppe venstre her i tinget, og fordi det ærede medlem hr. Jensen-Broby dengang gav lovforslaget varm tilslutning, en tilslutning, som man ikke kunne opfatte på anden måde, end at der i partiet venstre var tilslutning til lovforslaget. Derfor forbavser det mig, at situationen her ved anden behandling er den, at, så vidt jeg har forstået, det eneste medlem af venstres gruppe, der vil stemme for lovforslaget, er det ærede medlem hr. Jensen-Broby. Jeg beklager meget, at partiet venstre i denne sag indtager en så negativ stilling. Jeg synes, at vi med SAS i praksis har vist, at vi i Norden kunne bygge noget op, der kunne tjene til gavn for de enkelte lande. Derfor beklager jeg ethvert frafald i denne sag, og jeg kan ikke få mig selv til at tro, at det skulle være spørgsmålet om garantikapitalen, der er afgørende her; der må efter min opfattelse ligge andre motiver bag.

Vedrørende den forskelligartede opfattelse, som det ærede medlem hr. Horn og det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen har af den henstilling, der i betænkningen rettes til SAS, må jeg sige, at jeg for mit vedkommende ikke har opfattet den som nogen misbilligelse over for SAS i anledning af, hvad der er sket tidligere. Det, der er sket, er nemlig ikke sket alene under den nuværende regering, men det er sket, hver gang der har været tale om garantikapital. Der har været forhandlet på samme måde som i denne omgang, og derfor har selskabet været berettiget til at tro, at det var i sin gode orden. Da der i udvalget fremkom røster om, at man skulle komme med en sådan henstilling, sagde jeg, at det kunne jeg tilslutte mig — men jeg kan ikke slutte mig til den opfattelse, at der skulle være tale om nogen misbilligelse. Der ligger heri kun et ønske fra folketinget om, på hvilken måde denne sag skal behandles i fremtiden, hvis en lignende situation skulle opstå for SAS.

Aksel Larsen: Jeg formoder, at det er på sin plads, at jeg før afstemningen gør opmærksom på, at jeg agter at stemme for dette lovforslag. Jeg er ikke videre informeret om SAS' dispositioner, jeg ved ikke, om de i alle henseender er forsvarlige. Jeg forstår for så vidt godt, at der kan være visse betænkeligheder over for nogle af de dispositioner, der er truffet. I hvert fald kan man, når man kun har sine informationer fra pressen, få indtryk af, at selskabet måske har været lige lovlig ivrig for at anskaffe et par flåder af meget dyre flyvemaskiner, der, dengang de blev bestilt, kun befandt sig på tegnebrætstadiet.

Men hvorum alting er, tror jeg ikke, at den danske stat kan springe fra på dette tidspunkt, hvilket jo ville blive tilfældet, hvis man nægtede at give en yderligere statsgaranti. Jeg forstår ærlig talt slet ikke dem, som kun vil gå med til en statsgaranti, hvis de får garanti for, at garantien ikke bliver effektiv. Det minder mig for meget om den gamle historie om bankdirektøren, der var villig til at låne sin paraply ud, medens det var solskin, men forlangte den tilbage, når det blev regnvejrs.

Gottschalek-Hansen: Når det ærede medlem hr. A. C. Normann taler om, at der skulle være slået en revne i det nordiske samarbejde på grund af venstres og det konservative folkepartis holdning i denne sag, beror det på en misforståelse. Begge disse partier er lige så interesseret i og lige så optaget af at fortsætte og udbygge det nordiske samarbejde, som de hidtil har været. Det, vi har kritiseret, og det, der har bestemt vor holdning i den aktuelle situation, er, at vi ikke er tilfredse med den praksis, der her er anvendt; men dette ændrer ikke noget i vort syn på eller bedømmelse og vurdering af det nordiske samarbejde og dets værdi.

Jeg er ganske enig med den højtærede minister for offentlige arbejder i, at man har pligt til at tale sandhed, men jeg forstår ikke rigtig den moral, at nogle skulle være mere forpligtet til det end andre. Jeg ved ikke, hvad ministeren sigter til; jeg ved ikke, om man, hvis man er på ministerplanet, måske har en større elasticitet, en større spændvidde. Vi har pligt til at tale sandhed, det er fuldstændig korrekt. Jeg vil ikke in-